

[Chr. Hansen.]

Skoler skal Teatret virke som Uddannelsesanstalt for dramatisk Kunst og dansk Talesprog.“

Til § 3 er der stillet følgende Ændringsforslag: „Til Stk. 2 føjes som et nyt Punktum: „I Spørgsmaal af principiel Betydning for Teatrets Pensionsordning skal Raadet have Finansudvalgenes Tilslutning.““ Ifølge Lovforslaget skulde kun det Udvalg, som § 3, 2det Stykke, omtaler, give sin Tilslutning; nu har man skærpet Paragraffen saaledes, at begge Finansudvalgene skal give deres Tilslutning i disse Spørgsmaal. Men det vil altsaa ikke sige, at Rigsdagen skal give sin Tilslutning, saa snart en eller anden skal have Ansættelse i en pensionsgivende Stilling.

Til § 7 er der ogsaa stillet et lille Ændringsforslag. Stk. 1 foreslaas affattet saaledes: „Der oprettes under Undervisningsministeriet en kulturel Fond indtil videre fortrinsvis til Fremme af Tonekunsten, særlig i Teatrets Tjeneste.“ Flertallet kan slutte sig til dette Ændringsforslag. Da Tonekunstnerne for Tiden er saa vanskeligt stillet, finder Udvalget det naturligt, at den kulturelle Fond indtil videre fortrinsvis skal tjene til Fremme af Tonekunsten, men Udvalget mener ogsaa, at Fondens Midler i stigende Grad bør kunne anvendes til andre kulturelle Formaal. Dette lille Ændringsforslag giver altsaa Tonekunstnerne Forret til Fonden.

Ændringsforslagene til § 8 er en Omskrivning af den nuværende § 8; der er blot indsat et Par Smaating for at tydeliggøre Paragraffen. Ændringsforslaget til § 9 er ogsaa stillet blot for at klare Paragraffen. Disse smaa Ændringsforslag har hele Udvalget kunnet slutte sig til. Jeg skal paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag.

Jeg vil gerne have Lov at gøre et Par Bemærkninger til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Saa vidt man kan se, er de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, og de Bemærkninger, der staar i Mindretallets Betænkning, bygget paa Teaterkommissionens Betænkning af 1922. Man henviser til pag. 159 i den Betænkning, som det i 1922 nedsatte Udvalg afgav vedrørende Det kongelige Teater, hvor Kommissionen udtaler sig for, at de tre Hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte, burde yde noget til Det kongelige Teater. Men det er jo ingen Nyhed, det har der været Tale om saa tit. Men der har aldrig været rettet Spørgsmaal til disse Kommuner eller ført en al-

vorlig Forhandling med dem. Nej, man har talt her i Salen, og man har skrevet i Bladene, men man har ikke søgt at faa en Forhandling i Gang.

Saa nævnes der endvidere i Betænkningen Navnene paa de Mænd, der sad i Kommissionen. Jeg ved ikke, hvorfor man har gjort det, om man tror, det har nogen Indflydelse paa Medlemmerne. I alt Fald har det ikke haft nogen Indflydelse paa det Udvalg, som har været nedsat om dette Lovforslag, og jeg kan ikke se, hvad det egentlig vedkommer dette Forslag, thi det er jo ikke den Minister, som sidder nu, der har nedsat den Kommission, det er Venstres Minister, men Venstres Minister har jo ikke taget noget Hensyn til, hvad denne Kommission skrev. Han har ikke taget noget med om en Forhandling med Kommunerne om Tilskud til Det kongelige Teater, han var nemlig slet ikke stemt derfor. Det fik jeg oplyst, dengang vi forhandlede med Ministeren i det Udvalg, der var nedsat til Udarbejdelse af Forslag til Dobbeltscenen. Der udtalte Ministeren, at han ikke ønskede at faa dette indført paa sit Driftsregnskab. Derfra ved jeg, at han ikke var stemt for det, og altsaa har han heller ikke udtalt det, som staar i denne Betænkning. Men naar Mindretallet vil bruge det, hvorfor saa ikke tage hele det paagældende Stykke med? Hvorfor ikke sige, hvad Grunden var til, at man indtog denne Stilling i Spørgsmaalet om Tilskud fra Kommunerne til Teatret? Det har man ikke sagt, det har man tiet stille med. Jeg vil gerne bede den ærede Formand om Tilladelse til at oplæse nogle enkelte Linier af, hvad dette Udvalg skrev. Det hedder i Betænkningen af 1922, at Udvalget finder endelig endnu Anledning til at nævne, at der intet Tilskud ydes fra Hovedstadskommunerne til Det kongelige Teaters Drift. Imidlertid er Forholdet jo det, at Det kongelige Teater er vor eneste Operascene, og

„Operaens Betydning for vort Musikliv kan næppe vurderes højt nok. Men Driften af en Operascene maa nødvendigvis medføre store Udgifter. Skal den drives paa en saadan Maade, at den holdes paa en kunstnerisk forsvarlig Højde og virkelig betyder en værdifuld Indsats paa Musiklivets Omraade, og skal samtidig Adgangen til Forestillingerne være overkommelig for andre end de særlig velhavende, maa der nødvendigvis økonomisk Støtte til. At saadan Støtte gives, maa man finde naturligt, naar Hensyn tages til Virksomhedens store kulturelle Betyd-